

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/607/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713201788
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713201788.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného JUDr. Petrom Kvasňovským, advokátom so sídlom Bratislava, Hattalova 12/C a Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, proti odporkyni: F. R., bytom C. H., I. XXX/XX, o zaplatenie 1.796,06 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. júna 2013 č.k. 7C/51/2013-83, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 73,90 Eur, úrok vo výške 19,40 % ročne zo sumy 962,62 Eur od 18.04.2007 do 20.05.2007, zo sumy 960,33 Eur od 21.05.2007 do 22.05.2007, zo sumy 935,17 Eur od 23.05.2007 do 20.06.2007, zo sumy 934,47 Eur od 21.06.2007 do 25.06.2007, zo sumy 907,72 Eur od 26.06.2007 do 20.07.2007, zo sumy 901,97 Eur od 21.07.2007 do 09.08.2007, zo sumy 880,27 Eur od 10.08.2007 do 20.08.2007, zo sumy 852,82 Eur od 21.08.2007 do 20.09.2007, zo sumy 851,69 Eur od 21.09.2007 do 05.12.2007, zo sumy 770,47 Eur od 06.12.2007 do 20.12.2007, zo sumy 753,40 Eur od 21.12.2007 do 15.02.2008, zo sumy 715,57 Eur od 16.02.2008 do 20.02.2008, zo sumy 688,12 Eur od 21.02.2008 do 14.05.2008, zo sumy 633,21 Eur od 15.05.2008 do 20.05.2008, zo sumy 622,75 Eur od 21.05.2008 do 15.07.2008, zo sumy 578,30 Eur od 16.07.2008 do 20.07.2008, zo sumy 578,28 Eur od 21.07.2008 do 22.09.2008, zo sumy 496,22 Eur od 23.09.2008 do 01.01.2009, zo sumy 490,76 Eur od 02.01.2009 do 02.03.2009, zo sumy 390,83 Eur od 03.03.2009 do 06.07.2009, zo sumy 248,83 Eur od 07.07.2009 do 18.01.2010, zo sumy 218,03 Eur od 19.01.2010 do 18.02.2010, zo sumy 165,73 Eur od 19.02.2010 do 21.07.2010, zo sumy 163,90 Eur od 22.07.2010 do 23.01.2012, zo sumy 123,90 Eur od 24.01.2012 do 17.07.2012, zo sumy 93,90 Eur od 18.07.2012 do 15.11.2012, zo sumy 73,90 Eur od 16.11.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 262,69 Eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 123,90 Eur od 24.03.2012 do 17.07.2012, zo sumy 93,90 Eur od 18.07.2012 do 15.11.2012, zo sumy 73,90 Eur od 16.11.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.796,06 Eur s príslušenstvom podľa zmluvy o splátkovom úvere č. 363366132 zo dňa 18.04.2007. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že dňa 18.04.2007 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou zmluvu o splátkovom úvere č. 0363366132, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 962,62 Eur s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.03.2012, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať 59

mesačnými splátkami vo výške 27,45 Eur. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 19,40 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 26,12 %. Predmetnú zmluvu posúdil ako štandardnú formulárovú zmluvu v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase jej uzavretia, na ktorú sa vzťahuje aj zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Dôvodil, že spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Z vyjadrení navrhovateľa, ako aj odporkyne mal okresný súd za preukázané, že odporkyňa svoj dlh voči navrhovateľovi z titulu zmluvy o splátkovom úvere riadne nesplácala a ku dňu konečnej splatnosti úveru 20.03.2012 splatila sumu 838,72 Eur a ku dňu 15.11.2012 celkom sumu 888,72 Eur. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné započítať čiastočné úhrady odporkyne podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu okresný súd započítal splátky odporkyne v sume 888,72 Eur na istinu, t. j. sumu poskytnutých peňažných prostriedkov 962,62 Eur, z čoho vyplýva, že dlh odporkyne predstavuje sumu 73,90 Eur. Neobstojí tvrdenie navrhovateľa, podľa ktorého § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať na predmetný zmluvný vzťah z dôvodu, že toto ustanovenie sa vzťahuje len na čiastočné plnenie a nie na plnenie v splátkach, nakoľko za čiastočné plnenie možno považovať aj plnenie v splátkach podľa § 565 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že plnenie dlhu po častiach sa od plnenia dlhu po splátkach líši iba tým, že pri splátkach sú tak ich výška, ako aj čas ich plnenia medzi veriteľom a dlžníkom vopred dohodnuté. Okresný súd posúdením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8 % vyčíslený z jednotlivých splátok, s ktorými sa odporkyňa dostala do omeškania v období od 21.05.2007 do 23.03.2012 v sume 262,69 Eur podľa vyčíslenia navrhovateľa a vo výške 8 % ročne zo sumy istiny 123,90 Eur od 24.03.2012 do 17.07.2012, zo sumy 93,90 Eur od 18.07.2012 do 15.11.2012, zo sumy 73,90 Eur od 16.11.2012 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s odôvodnením, že pomer úspechu a neúspechu odporkyne prevážil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa a bol vo výške 91,77 %, v ktorej výške jej vzniklo i právo na čiastočnú náhradu trov konania, ale nakoľko odporkyňa v konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a ani si žiadne trovy neuplatnila, ako uviedla na pojednávaní dňa 04.06.2013, okresný súd jej ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku, v časti výroku, v ktorom okresný súd zamietol návrh podal včas odvolanie navrhovateľ, ktoré odôvodnil § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Uviedol, že na predmetný skutkový stav je vzhľadom na ustanovenie § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka a na dohodu obsiahnutú v článku II. ods. 4 Zmluvy o splátkovom úvere č. 0363366132 potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Uviedol, že § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať na predmetný zmluvný vzťah predovšetkým z dôvodu, že toto ustanovenie sa vzťahuje len na čiastočné plnenie peňažného dlhu a nie na plnenie dlhu v splátkach, pričom v tomto smere poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obo 54/2007 a Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 32 Cdo 786/2009. Výkladom uvedeného ustanovenia, ktorý použil okresný súd by mohlo dôjsť k porušeniu vlastníckeho práva navrhovateľa podľa článku 20 ods. 1 ústavy, ktoré ústava garantuje aj právnickým osobám. Podmienka platenia úrokov z úveru a poplatkov za správu úveru bola medzi zmluvnými stranami dojednaná v článku I. ods. 1 Zmluvy o splátkovom úvere. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že odporkyňa pred uzatvorením zmluvy boli poskytnuté informácie o celkovej výške dlhu a celkových nákladoch spojených s poskytnutím úveru a zároveň jej bolo poskytnuté primerané vysvetlenie jej práv a povinností spojených s poskytnutým bankovým produktom. Odporkyňa vzhľadom na poskytnuté informácie mala možnosť posúdiť, či navrhovaná zmluva a zmluvné podmienky v nej obsiahnuté spĺňajú jej potreby a zodpovedajú jej finančnej situácii, a teda aj právo rozhodnúť sa, či vstúpi do záväzkového vzťahu alebo nie. Zároveň spôsob výpočtu istiny vyplýval z úverových podmienok, s ktorými odporkyňa pri podpise zmluvy vyjadrila súhlas a zaviazala sa ich dodržiavať. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že kapitalizáciu úrokov predpokladá aj Smernica Európskeho Parlamentu a Rady z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v bode č. 19 preambuly. Uviedol, že okresný súd v odôvodnení rozhodnutia nesprávne právne posúdil zmluvnú podmienku, obsiahnutú v čl. II bod 4 Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 18.04.2007 uzavretej medzi navrhovateľom a odporkyňou, na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné vzťahu sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, ako neprijateľnú podmienku. Zmluva o splátkovom úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o splátkovom úvere má spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Vo všeobecnosti nemožno považovať použitie ustanovení Obchodného zákonníka za prísnejšie a neprijateľné voči spotrebiteľovi

a zároveň hľadať výhodnejšie ustanovenia v prospech spotrebiteľa v závislosti od toho v akej situácii sa spotrebiteľ nachádza. Takýto postup by predstavoval výrazný zásah do rovnosti účastníkov zmluvných vzťahov. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp., aby ho zmenil a nárok navrhovateľa priznal v plnom rozsahu.

Odporkyňa k podanému odvolaniu navrhovateľa podala písomne vyjadrenie, v ktorom sa stotožnila a súhlasila s výrokom i s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu. Okresný súd posúdil vec právne správne a priznal jej postavenie spotrebiteľa, ktoré jej navrhovateľ svojím postupom upieral a vnášal do právneho vzťahu výraznú nerovnováhu. Odporkyňa nemala možnosť žiadnu z podmienok navrhovateľa ovplyvniť ani pripomienkovať a pri dojednaní úveru si nebola vedomá, že napriek úhrade väčšiny istiny by sa mohol navrhovateľ domáhať zaplatenia sumy niekoľkonásobne presahujúcej odporkyňou predpokladaný dlh. Pri podpise zmluvy nemala priestor si priamo u navrhovateľa prepočítať, či počet splátok zodpovedá odporkyňou očakávanému spôsobu platenia (najskôr istina a následne úroky), nakoľko prepočet úrokov pri priebežne hradených splátkach nie je výpočet, ktorý je priemerný spotrebiteľ schopný vykonať z hlavy a bez prístupu ku kalkulačke alebo počítaču. Hoci navrhovateľ určite disponoval týmito údajmi, neposkytol odporkyni žiaden splátkový predpis, z ktorého by vyplývala presná špecifikácia ním očakávaných splátok tak, aby z neho bolo jednoznačné, že v každej splátke by mala byť od začiatku zahrnutá aj splátka úroku a koľko presne sa započíta na úrok a koľko na istinu. Odkaz na RPMN je pre odporkyňu absolútne nepoužiteľný, nakoľko si myslí, že ani priemerne vzdelaný a skúsený spotrebiteľ by na základe uvedenej informácie nebol schopný zistiť, koľko vlastne má v každej splátke veriteľovi zaplatiť. Čo sa týka podmienky navrhovateľa o pripočítaní dlžného príslušenstva k istine, uvedenú podmienku okresný súd vyhodnotil správne a spravodlivo. Súd môže vždy na základe vlastnej úvahy posúdiť, či nejakú podmienku za neprimeranú považuje alebo nie a akékoľvek príklady obsiahnuté či už v slovenských alebo v európskych normách odporkyňa považuje len za príkladný výpočet, ktorý nie je konečný. Navrhovateľovi okresný súd priznal spravodlivo, čo mu patrí z dôvodu, že odporkyňa sa s niektorými splátkami omeškala. Pokiaľ navrhovateľ žiada bezdôvodne zaplatenie ďalších cca 200 % toho, čo už uhradila (888 Eur), tak nemôže očakávať, že súd poskytne takýmto podmienkam ochranu. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako správne potvrdil.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti (čiastočné zamietnutie návrhu) potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Podľa § 52 ods. 1 [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) a [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) a [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) a [<aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'>](#) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 1 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prvá a druhá veta Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 853 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523853'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa § 566 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523566'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Predmetom odvolacieho konania bolo len posúdenie otázky správnosti zamietnutia časti uplatnenej istiny (888,72 Eur) vo vzťahu k výroku rozsudku okresného súdu, ktorým v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol. Pri viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523212'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p.) sa odvolací súd nezaoberal vecnou správnosťou ostatných výrokov rozsudku okresného súdu.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 18.04.2007, v ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyňi úver v sume 962,62 Eur a odporkyňa sa zaviazala vrátiť uvedenú sumu v 59 splátkach po 27,45 Eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. V zmluve je uvedená hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 26,12 % a ročná úroková sadzba vo výške 19,40 %. Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 18.03.2013 a odporkyne zo dňa 29.04.2013, ktoré sú súčasťou spisového materiálu je nepochybné, že odporkyňa uhradila na splátkach úveru navrhovateľovi sumu 888,72 Eur.

Okresný súd napadnutým výrokom rozsudku zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie časti uplatnenej istiny (888,72 Eur), nakoľko dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné započítať čiastočné úhrady odporkyne podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Námetka navrhovateľa, podľa ktorého ustanovenie § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať na predmetný vzťah neobstojí, keďže okresný súd správne uviedol, že za čiastočné plnenie možno považovať aj plnenie v splátkach podľa § 565 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že plnenie dlhu po častiach sa od plnenia dlhu po splátkach líši iba tým, že pri splátkach sú tak ich výška, ako aj čas ich plnenia medzi veriteľom a dlžníkom vopred dohodnuté.

Okresný súd spornú zmluvu o splátkovom úvere správne posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, pretože i keď predmetom konania bol záväzok odporkyne, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere, ktorá predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporkyňu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a teda na právny vzťah založený zmluvou o splátkovom úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta

Obchodného zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Odvolací súd dodáva, že zo spornej zmluvy o splátkovom úvere nevyplýva, že by odporkyňa bola v čase jej uzavretia podnikateľkou, nakoľko zo zmluvy nevyplýva, že by odporkyňa pri jej uzavieraní vystupovala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a že by predmetný úver slúžil na účely jej podnikania. Takáto skutočnosť napokon nevyplýva ani z tvrdení účastníkov konania alebo z dokazovania.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Sporná zmluva o splátkovom úvere túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou predmetnej zmluvy boli úverové zmluvné podmienky, ktorých obsah odporkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred na osobitnom formulári pre veľký počet spotrebiteľov. Poskytovanie úverov je predmetom podnikania navrhovateľa, ktorý spornú zmluvu o splátkovom úvere s odporkyňou uzavrel.

Obchodný zákonník nemá osobitné ustanovenie o spôsobe započítania čiastkových plnení napr. pre prípad dohody o splácaní poskytnutého úveru v splátkach (v zmysle aká časť splátky má byť pripísaná na istinu, aká na úroky, na sankcie za porušenie zmluvných povinností prípadne na iné účely). Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd cestou analógie legis (§ 853 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523853'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka) správne aplikoval na spôsob započítania čiastkových plnení, t. j. splátok úveru, ustanovenie § 566 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523566'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu upravuje vzťah obsahom a účelom najbližší (započítanie čiastočného plnenia). Na základe uvedeného teda okresný súd čiastkové platby odporkyne správne započítal najskôr na istinu úveru (zo spisu okresného súdu nevyplýva iné určenie účelu platby zo strany odporkyne) a následne dôvodne zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 888,72 Eur, ktorá bola v rozpore s uvedeným právnym názorom zo strany navrhovateľa započítaná na iný účel ako na istinu úveru.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o čiastočnom zamietnutí návrhu podľa § 219 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523219'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ods. 1 O.s.p., ako vecne správny potvrdil.

V ostatnej časti, pokiaľ ide o výrok o čiastočnom vyhovení návrhu aj pokiaľ ide o nepriznaní trov konania odporkyni zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si nárok na náhradu trov odvolacieho konania návrhom neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a zo spisu jej ani žiadne trovy nevyplývali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.